

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXIV.

December

2021

Číslo 12

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Štedrý...

Odhliadnuc od všetkej vianočnej výzdoby či „vianočnej nálady“, my kresťania Vianoce začíname sláviť na Štedrý deň presnejšie Štedrý večer. Toto pomenovanie vzniklo z rôznych zvykov a obyčajov, ktoré mali zabezpečiť v nasledujúcom roku blahobyt vo všetkých oblastiach. Ľudia chceli mať všetkého dostatok a hojnosť... teda štedrosť. No význam tohto slova v nás môže evokovať, že ide o prajnosť niekoho voči inému. Že musí byť darujúci a obdarovaný, niekto kto dáva a niekto kto prijíma.

A tak prichádzame k tomu, že skutočne štedrým je vlastne sám Boh, ktorý sa dáva a ponúka človeku seba samého tým, že prichádza do tohto sveta. Obdarovanými sme teda my všetci, lebo sme dostali ten najväčší

Dar, aj keď si to často neuvedomujeme. Uvedomiť si veľkosť tohto daru by nutne znamenalo, že chceme Boha napodobňovať. Že sa chceme aj my stávať štedrými, že sa chceme aj my stávať darom pre druhých.

Je vysoko pravdepodobné, že ani tieto Vianoce nebudú také na aké sme boli roky zvyknutí. A možno je to aj dobre. Situácia našich dní v nás zatiaľ zobúdza len tie horšie stránky. Sebecko, bezohľadnosť, zbytočnú nervozitu... Prichádzajú dni, v ktorých môžeme nechať priestor aj tolerancii, prijatiu, pochopeniu, štedrosti... A keď príde štedrý deň, želajme si navzájom, aby sme aj celý nasledujúci rok ostali ľuďmi, ktorých možno pomenovať ako štedrých...

Milan Cehlárik, administrátor

Liturgické okienko

Duchovné sväté prijímanie

V situácii, ktorú teraz prežívame, keď pre veriacich nie je možné fyzicky sa zúčastňovať na sv. omši a na prijímaní Eucharistie, k dispozícii je len sledovanie rozhlasových či televíznych prenosov bohoslužieb. Odporúča sa v takýchto prípadoch pristúpiť aspoň k duchovnému svätému prijímaniu. V čom toto prijímanie spočíva? Duchovné prijímanie definoval Tridentský koncil ako „*akt túžby po spoločenstve s Kristom, prítomným v Eucharistii, vzbudený vierou, ktorá pôsobí skrze lásku*“ (porov. Gal 5, 16). Vo svätom prijímaní máme teda do činenia s dvojakým aspektom Ježišovej prítomnosti: podstatná prítomnosť Kristovho tela a krvi a duchovná prítomnosť jeho osoby. V duchovnom prijímaní však máme možnosť vstúpiť iba do duchovnej prítomnosti Krista. Tento rozdiel je potrebný ako základ na správne pochopenie faktu, že duchovné prijímanie nemôže nikdy nahradiť sväté prijímanie. Duchovné prijímanie neznamená prijať Eucharistiu duchovne, ale prijať prítomnosť Krista v mojom živote, čo je jeden z účinkov Eucharistie. Túžba byť s Pánom, žiť s ním, byť v jeho prítomnosti. Duchovné sv. prijímanie môžeme praktizovať po-

čas sledovania prenosu sv. omše napríklad aj touto modlitbou: *Môj Ježišu, verím, že si v Najsvätejšej oltárnej sviatosti skutočne prítomný. Klaniam sa ti a milujem ťa nadovšetko. Z lásky k tebe ľutujem všetky svoje hriechy. Sľubujem, že sa budem vyhýbať každej príležitosti k hriechu. Moja duša túži po tebe, ale keďže ťa teraz sviatostne nemôžem prijať, prid' aspoň duchovne so svojou milosťou do môjho srdca. Daj, aby som vždy žil v tvojej milosti a tak plnil tvoju vôľu. Ty žiješ a kraluješ na veky vekov. Amen.*

Milan Cehlárik

Úsmev

Ako zareagujete, keď sa na vás niekto milo usmeje? Zrejme sa naňho usmejete tiež. A pravdepodobne vám to zlepši náladu. Úprimný úsmev je nákazlivý a vyvoláva príjemné pocity — a nezáleží na tom, či sa na vás usmieva priateľ, alebo celkom neznámy človek. Úprimný úsmev vychádzajúci z láskavého srdca prezrádza pozitívne emócie, ako napríklad šťastie, radosť či pobavenie. Zdá sa, že úsmev je ľudom úplne prirodzený. Ako sa ale máme usmievať keď v našich životoch je toľko problémov, práce, malých ťažkostí a aj veľkého utrpenia? Nie vždy nám je do smiechu. Niekedy sa usmievame cez slzy. Niekedy plačeme od smiechu. Úsmev a radosť idú ruka v ruku. Možno máme pocit, že vzhľadom na problémy, ktoré prináša život, nemáme veľa dôvodov usmievať sa. No v našich pocitoch sa obyčajne prejavuje to, o čom premýšľame. A tak hoci to nemusí byť ľahké, je dobré zaoberať sa pozitívnymi, príjemnými vecami vždy, keď sa to dá.

Mnohým v tom pomáha čítanie Biblie a modlitba. Je zaujímavé, že slová „šťastný“, „radost“ a ďalšie slová, ktoré sú od nich odvodené, sa v Biblii nachádzajú veľakrát. Skúste si z nej každý deň prečítať jednu či dve strany. Možno sa potom budete usmievať častejšie. Darovať úsmev je veľký dar! Prvým úsmevom je úsmev Boha, s ktorým hľadá na všetky svoje stvorenie. Toto by malo byť pevným základom nášho pokoja. Druhým úsmevom je ten, ktorým pozeráme na seba bez toho, aby sme pritom zabúdali na svoje chyby a na svoju ľudskú prirodzenosť. Usmievať sa na „seba“ znamená prijímať sa tak, ako nás stvoril Boh, vnímať vo svojom živote aj jeho radostnú stránku a naučiť sa nebrať sa príliš vážne. Tretí úsmev je priamym dôsledkom dvoch predchádzajúcich. Je to úsmev, ktorý odovzdávame druhým ľuďom, obzvlášť tým, s ktorými žijeme a pracujeme. Dávame im tak najavo, že ich máme radi a neprikladáme váhu chybám a nezhodám. Jedna z myšlienok matky Terezy je: „Usmievajte sa na seba, urobte si na seba v rodine čas.“ Úsmev môže byť znamením, podľa

ktorého môžu ostatní spoznať kresťana, a tak cítiť lásku Pána Boha. Toto potvrdzujú aj slová pápeža Františka, ktorý povedal: „Nemôžete hlásať evanjelium a tváriť sa pri tom ako na pohrebe“. Kresťan by asi naozaj nemal vyzerať smutne. Nemusíte čakať, kým sa na vás niekto usmeje. Usmejte sa ako prví — môžete tým niekomu spríjemniť deň. Vnímajme úsmev ako na dar, ktorý sme dostali od Pána Boha — dar, ktorý môže obohatiť nás samých i tých, ktorým ho venujeme. Vďaka Tebe Bože za úsmev :)

L.

A boli aj Dožinky...

Obecný úrad v spolupráci s farským úradom a spoločenskými organizáciami v obci zorganizoval po prvýkrát podujatie, ktoré sme nazvali Dožinky – Dni

hojnosti svätej Notburgy. V sobotu 18. septembra členovia Suchovského speváckeho zboru vyzdobili farský kostol krásnymi kyticami, vencami z obilia, ovocím a zeleninou z vlastných záhrad. V nedeľu ráno začali Dožinky svätou omšou vo farskom kostole, ktorá bola obetovaná na poďakovanie za úrodu a ktorú svojim spevom sprevádzali krojovaní členovia Suchovského speváckeho zboru. Popoludní o 15.00 hod. začal alegorický sprievod dedinou – deti oblečené v krojoch niesli dožinkový veniec, vyzdobený traktor s vlečkou, na ktorej sedeli a vyhrávali hudobníci dychovej hudby Suchovanka, za nimi starosta s manželkou, speváčky a speváci Suchovského speváckeho zboru v krojoch, ženy, muži a deti – niektorí tiež v krojoch a nakoniec traktor vyzdobený stužkami. Dedinou sa rozliehali slovenské piesne, radosť a dobrá nálada. Pred každým domom ľudia mávali, niektorí sa pridali do sprievodu.

Program pokračoval na vyzdobenom priestranstve za kultúrnym domom. Tu čakali stánky s ľudovými remeslami, predajcovia domácich produktov, tvoriť dielničky pre deti a nechýbal ani stánok s bohatým občerstvením. Na začiatku odovzdali krojované dievčence dožinkový veniec starostovi obce, potom vystúpili deti z Materskej a Základnej školy, skupina TADEMA z Košolnej, Suchovský spevácky zbor a záver patril kapele Karpatské horké. Vydarené podujatie končilo v neskorých hodinách.

H.T.

Slovami aj skutkami....

Ježiš je cesta, ukazuje nám správny smer, je svetlo, ktoré svieti v temnotách. Ježiš je láska dáva nám seba. Ježišov prístup k človeku je jedinečný, osobitý a zároveň veľmi osobný. Je nám tak veľmi podobný vo všetkom okrem hriechu. Učím sa chodiť s Ježišom ako malé dieťa, učím sa čítať jeho lásku v mojom živote, vidieť jeho lásku v iných ľuďoch, chcem ho poznať a prinášať ľuďom v mojej blízkosti. Je tam, kde som ja, oslovuje ma a chce sa o mňa starať... Ako si dnes uvedomujem jeho prítomnosť? Ako ho spoznávam vo svojom živote? Učím sa rozoznávať a počúvať jeho hlas? Je radosť počúvať ľudí, ktorí s nadšením hovoria o Ježišovi, akoby ho mali stále pred očami. Z týchto ľudí žiari živá viera, ktorá mení ich životy... nie len na chvíľu, ale NAVŽDY. Ježiš im dáva radosť, nádej, dáva im pocítiť jeho prítomnosť v srdci a dokážu ho nájsť v ľuďoch. Stáva sa živým a v ich životoch cez nich pôsobí. Chodíme do chrámu, prijímame najdrahšiu Eucharistiu - Ježiša v podobe chleba, počúvame jeho slová a

predsa sa často správame sa ako neveriaci. Naše pochybnosti a „malovernosť“ nám dávajú poriadne zabrať. Robíme často veci SAMI, ako keby tu s nami nebol ON. Mali by sme vedieť povedať o Ježišovi aký je, kým je pre nás osobne, ako ho vnímame, ako sa prejavuje v našom živote, povedať to, čo sme s ním zažili my a nie to, čo vieme od iných. Pri modlitbe často hovoríme iba my a Ježiš sa nedostane k slovu, a preto máme problém ho spoznať. Skúsme si urobiť predsavzatie, že budeme žiť a kráčať spoločne s Ježišom. Ísť s ním a svedčiť o ňom nie je vždy ľahké, veď sám povedal: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma“. Ak budeme pozerať na Ježiša a otvoríme svoje oči a uši, Duch svätý nám požehná, aby sme videli, ako Pán Ježiš pracuje v našom živote. Život sa môže stať ťažkým, mätúcim, bolestným a odradzujúcim. Svetlo Ježiša vždy prenikne skrze zmätok, bolesť, temnotu, neistotu.... Nech sa už dostaví ako pozoruhodná prietrž, alebo jemný príliv, táto nádherná moc zaplní kajúcu dušu uzdravujúcou láskou a útechou a temnotu rozptýli svetlom pravdy. Najúžasnejšia vec, ktorú môžeme pre niekoho urobiť je pomôcť mu spoznať Pána Ježiša. Pán Ježiš sa nám dal poznať, zakúsili sme jeho lásku a celkom prirodzene si to nechceme nechať len pre seba. Čo však povedať a kde začať? Do evanjelizácie nás netlačí kazateľ, žiadna organizácia, ani žiadna ambícia niečo dokázať. Bol to sám Ježiš, ktorý povedal svojim učeníkom, že z nich urobí rybárov ľudí. Je to výzva, ktorá platí aj pre nás. Nie je to práca ani povinnosť, ale poslanie. Ako vravieval František z Assisi: „káž Krista a keď treba použi aj slová.“

L.

...dedičstvo otcov zachovaj nám Pane!

Poučenie o sv. čase Vianočnom

Čo rozumieme pod časom vianočným?

Rozumieme dobu, počnúc od vianočných sviatkov až po Očisťovanie Panny Márie čili Hromnice.

K jakému cieľu ustanovený je čas vianočný?

Čas vianočný je ustanovený po 1. aby nás na radostné narodenie, detinstvo a

mladosť božského Spasiteľa upamätal. 2. Aby touto pamiatkou v nás vďačnosť a vzájomnú lásku vzbudil. 3. Aby nám príklady cnosti, ktoré Pán v týchto tajomstvách dal, predstavil a nás k ich nasledovaniu povzbudil. 4. A naposledy, aby sme účastní boli požehnaného toho ovocia, ktoré nám Spasiteľ v týchto tajomstvách zaslúžil; jestli že ten trojaký úmysel, jestli spolu s cirkvou tento svätý čas prežiješ, jej napomenutia vyplníš a s ňou vo sväté tajomstvá sa pohrúžiš – Ona chystá sa už za rána v deň pred sviatkom Narodenia Božieho, a radostne volá k nám všetkým: „Dnes sa zviete, že príde Pán, a zajtra uzrete jeho vznešenosť. Podťe, a zaspievajme pieseň radostnú! Radujme sa v Pánu, vo svojom Spasiteľovi! Pristúpme v čas pred jeho obličaj s poďakovaním!“ Ona už dnes prosí o milosť, aby sme zajtraší sviatok

tak zasvätili, že by sme jeho ovocie i radosťne prijali.

Nábožné cvičenia na Štedrý večer

I. Duchovné cvičenie a poučenie jako sa máme chystať ku narodeniu Pána.

Predo všetkým pováž si, milý kresťane, udalosť, jaká sa dnešný večer prihodila. Mária, preblahá Panna, a jej muž, svätý Jozef, prišli do Betlehema, aby sa tam na rozkaz rímskeho cisára dali zapísať. Hľadali v meste prístrešie, avšak od všetkých dverí boli zahnaní, až napokon boli prinútení do jednej maštalky sa utiahnuť. Boľastne to dojalo sväté dve osoby, ale predsa najviac to ich bolelo, že Bohočlovek už sa mal narodiť a oni mu nemôžu len biedny príbytok schystať. Tu splnilo sa, čo evanjelista Ján hovorí: „Medzi svojich prišiel, a svoju (betlehenskú) ho neprijali.“ Podobne činia všetci, ktorí neprijímajú Spasiteľa s vierou do srdca svojho, a keď aj veria v neho, predsa ho vytvárajú z duše svojej ťažkými hriechmi. Za týchto sa Pán darmo narodil v Betleheme, aj zajtrajší sviatok jeho narodenia je pre nich daromný. Chceš-li teda, milý kresťane, opravdive užitočne a vesele sláviť Vianoce, prijmi ho s vierou a láskou do duše svojej, nech sa v tebe duchovne znovu narodí!

V čom pozostáva toto duchovné narodenie Pána v tebe?

Pozostáva v tom, že kresťan starého, hriešneho človeka so seba skladá a nového, svätého a spravodlivého na seba bere, alebo jako sv. Pavel hovorí, že on, ktorý dosiaľ obraz pozemského Adama nosil, včul už obraz nebeského, Ježiša Krista, na sebe nosí. A to sa stane, keď človek zo stavu hriechu smrteľného do stavu posväcujúcej milosti

prejde. Tým býva on v dieťa Božie premenený. Jako obraz človeka v zrkadle sa odráža, tak ukazuje sa z duše ospravedlnenej obraz Kristov. – Duchovné narodenie Pána v duši deje sa potom ďalej, keď kresťan stáva sa obrazom Kristovým i v celom svojom zmýšľaní a chovaní, tak že, jako hovorí sv. Peter z Damianu: „Krista slyšať z jeho úst, Krista vidieť v jeho živote, a Kristus prebýva a panuje v jeho srdci.“ Toto narodenie Pánovo v duši zdokonaluje sa, keď aj kresťan čím ďalej tým viac vzráha sa vo všetkých nadprirodzených daroch, jako je to o dieťati Ježišovi písané, že rástol múdrosťou a vekom i milosťou u Boha i u ľudí.

II. Sostavenie vianočných jaslíčiek

Jasličky, do ktorých, dľa slov evanjeliuma, náš Pán a Spasiteľ po narodení v plienky zavinutý, bol položený, nachádzajú sa od 642. roku v Ríme v chráme Marie – Sňaznej. Len raz v roku, dnes a zajtra, bývajú verejnej úcte vystavené v skrini drahocennej... Ztadiť pochádza tá nábožná obyčaj, že v domoch kresťanských zhotovujú si ľudia jaskyňu alebo drevenú maštal s jaslami, s dieťatkom v nich ležiacim, okolo kladúc postavy Matky Božej, sv. Jozefa a pastierov. To nám má v živú pamäť uvádzať Betlehem a chudobné naro-

denie Pána. Kde niet jasiel, dá sa to i jednoduchým obrazom znázorniť. Nie je však dostatočné, abys len oči po tom pásol, ale v duchu svojom zalet' do Betlehema a vzdávaj Spasiteľovi svojmu srdečnú úctu a vďaku, klaňaj sa mu a miluj ho. Len keď duša a srdce tvoje a nie same oči, s ním baviť sa budú, počitíš radosti vianočné.

III. Vianočný stromček

V mnohých domoch dnes večer stavajú v príbytkoch jedľový stromec, osvetľujú ho mnohými sviečkami a obvešajú pozlátenými orechmi, jablkami atď., a pri

tom dávajú dary dieťkam a čeliadke. To je tedy vianočný alebo Ježiškov stromček. Je v tom aj krásny kresťanský význam; však bohužiaľ, málo si ho všímame. Rodičia kresťanskí mai by si dať záležať na tom, aby zvlášť dieťky svoje o tom poučili prv, nežli by im túto vianočnú radosť schystali. Vianočný stromček znamená Jezuliatko, samého Spasiteľa, strom života, ktorý presadil večný Otec na túto zem pre dieťky svoje... Jedľa, ktorá i v zime sa zelenie, znamená, že Kristus ostane pre nás vždy nepremeneľný a ten istý. Horiace sviečky v zimnej noci ohlasujú, že Ježiš je svetlom sveta. Ovocie a sladké pečivo má nás upamätať na bohaté zásluhy,

ktoré Spasiteľ pre nás nashromaždil, a na sväté Sviatosti, ktoré z hojných jeho milostí vychádzajú. Dárky vzťahujú sa na nesmierne veľké a mnohé dobrodenia, ktoré Ježiško každému z nás preukázal a vždy chce preukazovať. Má-li toto vianočné obdarovanie diať sa i v smysle kresťanskom, ono nikdy nemá sa konať bez nejakej pobožnosti rodinnej ku Jezuliatku; ináč celý ten nábožný zvyk by sa zosvetáčil.

IV. Večera lásky k úcte svätej Rodiny.

Zvláštna to bola bolasť pre Spasiteľa, že ho v Betleheme svoji neprijali, a preto musel v biednej maštali prísť na svet. Pamiatku toho ľudia v mnohých krajoch zasväcujú tým, že na Štedrý večer prijímajú troch chudobných do svojho príbytku, alebo ich aspoň uhostia. Za tento krásny skutok, uhostenie totižto troch chudobných k úcte Ježiša, Márie a Jozefa, udelil pápež Pius VII. (13. júna 1815) nasledujúce odpustky: 1. 7 rokov a 7 koadragien za tento skutok. 2. Plnomocné odpustky tomu, ktorý v ten deň, keď tento skutok lásky vykonal, spovedá sa, prijíma a modlí sa na úmysel pápežov. 3. 100dní pre každého úda rodiny a pre jej slúžobných, keď účasť beru na tomto skutku lásky obsluhou, alebo aspoň prítomnosťou.

V. Požehnávanie domov

Na mnohých miestach je obyčaj, že ľudia alebo aj kňaz na Štedrý deň, na Nový rok a na Tri krále požehnávajú domy. Obyvatelia modliac sa prejdú celý dom, žehnajú ho svätenou vodou a temianom okádajú. Jestli sa to s pravou pobožnosťou koná, má to zaiste aj svoj prospech. Lebo jako v tomto posvätnom čase srdcia majú byť očistené a ľúbezňou vôňou cností naplnené, tak i domy majú byť v hodný príbytok Spasiteľa premenené. Majú byť očistené, jakoby zmyté od všetkého, čo je hriechne; to je

význam kropenia vodou. Majú vydávať vôňu dobrých myšlienok, čestných slov, šľachetných skutkov, pokoja, pokory, striezlivosti atď., to je význam kadidla. Ale sám tento význam nič neosoží, jestli že ľudia to nekonajú, čo ich toto požehnávanie učí. Mimo tejto nauky žehnanie domov má aj ten ošoh, že kropenie svätenou vodou a okádanie svätým temianom prináša veriacim domácim a ich príbytku i Božie požehnanie, o ktoré cirkev pri svätení vody a kadidla pre nich prosila. Prosme tedy Boha, aby tieto modlitby cirkevné nad domom a jeho obyvateľmi hojne sa splnily.

Ctihod. LEONHARDA GOFFINEHO kresťansko-katolícka POUČNÁ KNIHA čili krátky výklad všetkých nedeľných i sviatočných čítaní a evangelií, jako i z nich vyplýva-

júceho učenia viery a mravov. Dľa 58. vydania od P. Frant. Hattlera, S. J. do slovenčiny usporiadal Jozef Opatovský, farár biskupstva nitrianskeho v Dohnani. Spolok sv. Adalberta (Vojtecha) v Trnave. 1908. spracovala ZK

Tvorivé desaťročia Štefana Hanakoviča (K nedožitým 90. narodeninám) 3. časť

PETER CABADAJ

V auguste 2021 uplynulo deväťdesiat rokov od narodenia bibliografa, knihovníka, historika, publicistu, editora, redaktora, katolíckeho aktivistu, bývalého riaditeľa Spolku sv. Vojtecha a správcu Matice slovenskej PhDr. Štefana Hanakoviča.

Participácia na všestrannom rozvoji

Zhruba od polovice 70. rokov minulého storočia sa na pôde Slovenskej národnej knižnice v rámci Matice slovenskej rozvinula širokospektrálna vedeckovýskumná a prezentačná činnosť v oblasti knihovedy, bibliografie, dokumentácie, metodiky, informatiky, ochrany kultúrneho dedičstva, biografistiky, literárneho a hudobného archívniectva, literárneho múzejníctva či literárnej histórie. Rezultátom mnohorakých aktivít bola okrem pravidelného organizovania domácich aj medzinárodných konferencií tiež bohatá knižná produkcia. Vydateľský odbor Matice slovenskej realizoval v tom období ročne cca 45 knižných titulov odbornej či vedeckej proveniencie, systematické vydávanie publikácií sa uskutočňovalo v úzkej kooperácii s najvýznamnejšími domácimi ustanovizňami – hlavne Slovenskou akadémiou vied. Najväčšmi

do širšieho kultúrneho povedomia prenikol šesťzväzkový Slovenský biografický slovník, ktorý vychádzal v rokoch 1986 – 1994. Okrem knižných diel pripravovali špecializované pracoviská SNK na vydávanie aj vedecké, respektíve odborne profilované tituly zborníkovej proveniencie (Bibliografický zborník, Knižničný zborník, Literárny archív, Literárnomúzejný letopis, Biografické štúdie, Kniha, Hudobný archív, Obrazový archív). Keďže za každým tvorivým úsilím a dôkladne pripravenými projektmi či zámermi vždy stoja konkrétni ľudia, treba oceniť aj vklad výskumného pracovníka Štefana Hanakoviča do naznačenej bilancie. Tiež jeho zásluhou boli zo Slovenskej národnej knižnice v Martine vysielané signály, podnety a činy, ktoré výdatne obohacovali a formovali domáci aj medzinárodný kontext v oblasti metodiky bibliografie, retrospektívnej bibliografie, knižničnej a informačnej vedy či dejín knižnej kultúry. Autorsky mu vyšli tlačou nasledujúce teoretické práce: Odborné bibliografické potreby na Slovensku (1975), Model bibliografického systému na Slovensku (1976), Bibliografická činnosť knižnice (1980), Bibliografická činnosť okresnej knižnice (1983). Na vydanie pripravil zborník Metodika bibliografie (1985) a titul Vzťah bibliografického systému SSR k informačným systémom v rámci SSR a k bibliografickým systémom krajín RVHP (1985). Okrem uvedeného viedol semináre o slovenskej knihovníckej terminológii, kľúčovo prispel k ustáleniu menného záznamu dokumentu a spracovaniu následných pravidiel v rámci kolektívu pre vydávanie československých noriem pre knižnice a informačné pracoviská. Súčasne riešil viaceré dôležité bibliografické úlohy, v rámci ktorých bol spoluautorom

tak desiatok interných materiálov, ako i štúdií a článkov súvisiacich nielen so zverenými úlohami, ale aj mnohými osobnosťami. Od roku 1974 bol hlavným riešiteľom plnenia štátnej výskumnej úlohy Integrovaný knižnično-informačný systém (IKIS). Zostavil a bol vedúcim kolektívnych prác Komunikačný formát IKIS (1988) a Výmenný formát pre bibliografický, dokumentačný a katalogizačný záznam (1989). Všetky odborné činnosti, ktoré mal Hanakovič v gescii, si vyžadovali trpezlivú, sústavnú koncepčnú prácu – s „trvalými dôsledkami na knihovnícku a bibliografickú prax“. Renomovaný bibliograf a dlhoročný kolega Miloš Kovačka v naznačenej súvislosti uviedol, že „práve táto schopnosť vidieť slovenské knihovníctvo ako kontinuálnu vývojovú líniu, determinovanú systematickou starostlivosťou o jeho výstavbu, a to od čias Matice slovenskej, poznamenala na jednej strane Hanakovičove príspevky a na druhej strane už spomínané trvalé dôsledky... Hanakovič sa ako autor i ako redaktor držal zásady: Knižničný zborník nie je len platformou súčasnosti, knižničného života, ale je a musí byť i platformou kontinuity knižničnej práce, platformou, ktorá účinne prepája súčasnosť a minulosť knihy.“ (*Pokračovanie v budúcom čísle.*)

prevzaté z časopisu Viera a život č. 4/2021

List Ježiškovi

Drahý Ježiško!

Píšem Ti veľký list! Volám sa Anička ako aj moja mamička. Som ešte malička a veru všeličo poteší moje očka. Nemohol by si mi peknú bábiku priniesť, aby som sa mala čím potešiť? Budem Ťa mať tak rada! Keď budem veľká, pôj-

dem k deťom, ktoré ťa nepoznajú a budem im rozprávať o Tebe. Všetky deti budú také dobré a všetci prideme tam

hore za tebou do nebička. Tvoje jasličky v kostole sú veľmi pekné. Ušili sme Ti teplučký kožuštek z otčenáškov a zdravosov. Ja sama som sa pomodlila 63 otčenáškov. I mamičku som vždy poslúchla, keď

ma o niečo poprosila. Bude Ti dobrý ten kožuštek? Tešíš sa mu? Ale nezabudni na moju bábiku, keď budeš rozdávať darčeky! Vieš čo Ježiško, aby si na mňa nezabudol starú bábiku ti dám do okienka. Keď chceš, môžeš k bábike priložiť aj nejaké šatôčky pre mňa, pretože mamička vraví, že všetko na mne horí. A keby si tak aj malému Ondrikovi doniesol nejakého koníčka, má ich veľmi rád. To by bolo radosti! Ale však Ty si dobrý, pravda nezabudneš ani na jeho darček. Vieš, veď aj on Ťa má rád! Počkaj keď bude veľký, ten Ti ešte krajší

list napíše. Teraz ešte pozdravujem aj Tvoju drahú mamičku. A prosím Ťa na Vianoce nezabudni na svoju vernú Aničku! (Milé deti, aký kožuštek ste ušili Ježiškovi vy? Nezabudli ste na neho? Ak nie, všetko je v poriadku, Ježiško na vás neustále myslí. Len sa pekne držte Ježiška, modlite sa a poslúchajte svojich drahých rodičov, On vám to tisíc násobne odplatí. Nezabudnite však ani svojich známych a neznámych kamarátov. Ak im nemôžete inak pomôcť, pomodlite sa za nich, aby im dal všetko to, čo si prajete aj vy sami. Buďte k sebe dobrí.)

A.M.

Prinášame Vám ďalší z príhovorov, ktoré odzneli na poslednej rozlúčke s Viliamom Turčánym 14.5.2021.

Smútočný príhovor Ing. Daniely Balážovej, PhD.

Vážené smútočné zhromaždenie, Dr. Viliam Turčány, drahý náš Vilko!

V mojom živote mi bolo dopriate poznať takmer 40 rokov osobne človeka, majstra slova veľkého formátu Dr. Viliama Turčányho, uznávaného svetom literatúry doma i v zahraničí, pevca potulného, prekladateľa Danteho Božskej komédie, Proglasu, obdivovateľa Jána Hollého, ktorý oplýval umom, vtipom, vzdelanosťou, noblesou, uznaním iných, hrdo sa hlásiacim k svojej rodnej Suchej nad Parnou, svojim rodákom i Trnave, miestu svojich štúdií. Počas tejto známosti mi

Vilko – svojej richtárke – ako ma nazýval, dával určité úlohy, vyslovoval svoje prania. Jedno z tých príjemných bolo pripraviť oslavu životného jubilea 90 rokov vo svojom rodisku v Suchej nad Parnou, medzi svojimi Suchovancami. To som splnila v roku 2018 spolu s mestom Trnava, Trnavským samosprávnym krajom, Krajskou knižnicou v Trnave, s priateľmi a spoluobčanmi. Majster mi dal aj úlohu tú najťažšiu. Keď sa poberiem do večnosti, prihovor sa mi. Drahý Vilko, ten čas nastal a ja sa ti prihovám za seba, za tvojich Suchovancov, za všetkých nás, ktorí sme ťa mali radi, boli sme na teba hrdí a ktorým navždy zostaneš v našich spomienkach. Ďakujem ti za chvíle v tvojej spoločnosti, za všetky tie veľké hodnoty vytvorené pre ďalšie generácie, za tvoju hlbokú vieru v Boha a úctu k Panne Márii. Drahý náš Vilko, pri stretnutiach s tebou si sa často vracal v spomienkach k

svojej mamenke a tatenkovi. Aj v tvojej básni Suchej nad Parnou uverejnenej v zbierke Prsteň si napísal – Ak som aj zašiel do márnoratna, vždy sa tvoj syn ti navrátil späť ... a v ďalšom verši si napísal – Vždy niečo nežné znesie sa k piesňam, keď spomínam si otca i mat'. Možno k nim dvom i ja sa raz vtiesnam. Spočíval by som pri nich tak rád... Drahý Vilko! Ten čas nastal a ty budeš s nimi spočívať. Odpočívaj v pokoji, nech ti je zem rodná ľahká Dr. Viliam Turčány!

Farské oznamy

Bohoslužby na december

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedeľné farské oznamy*

Sv. omše cez týždeň

Počas lockdown-u sú sv. omše neverejné, inak:

utorok až piatok v Suchej o 17.00

streda v Košolnej o 16:00

štvrtok vo Zvončine o 16:00

Rozhodujúce sú farské oznamy

litánie

V Suchej v nedeľu po farskej sv. omši.

adorácia

Vždy vo štvrtok po večernej sv. omši

Spoveď pred vianočnými sviatkami v roku 2021 bude vyhlásené vo farských oznamoch!

Požehnané vianočné sviatky, naplnené pokojom a radosťou z príchodu Spasiteľa a milostiplný nový rok 2022

*Vám praje
redakcia Duchovných ozvien*

December 2021
adventné a vianočné obdobie

St 1	Sv. Edmund Kampián, mučeník
Št 2	Sv. Bibiána, panna a mučenica
Pi 3	Sv. František Xaverský, kňaz
So 4	Sv. Ján Damascénsky, kňaz a učiteľ Cirkvi
Ne 5	Druhá adventná nedeľa
Po 6	Sv. Mikuláš, biskup
Ut 7	Sv. Ambróz, biskup
St 8	Nepoškvrnené počatie preblahoslavenej Panny Márie
Št 9	Sv. Ján Didak
Pi 10	Preblahoslavenej Panny Márie Loretánskej
So 11	Sv. Damaz I., pápež
Ne 12	Tretia adventná nedeľa (Gaudete)
Po 13	Sv. Lucia, panna a mučenica
Ut 14	Sv. Ján z Kríža, kňaz a učiteľ Cirkvi
St 15	Sv. Dušan (Spiridion), biskup
Št 16	Sv. Adelhaída, cisárovná
Pi 17	Sv. Ján z Mathy, rehoľník
So 18	Sv. Gracián, biskup
Ne 19	Štvrtá adventná nedeľa
Po 20	Sv. Zefirín, pápež
Ut 21	Sv. Peter Kanízus, učiteľ Cirkvi
St 22	Sv. Servulus, paralyticus
Št 23	Sv. Ján Kentský
Pi 24	Sv. Gianna Beretová-Mollová
So 25	Narodenie Pána
Ne 26	Prvá nedeľa po narodení Pána – Sv. rodiny Ježiša, Márie a Jozefa
Po 27	Sv. Jána, evanjelistu
Ut 28	Svätých Neviniatok, mučeníkov
St 29	Sv. Tomáš Becket, biskup a mučeník
Št 30	Sv. Dávid
Pi 31	Sv. Silvester I., pápež

„Vďaka tomuto Dieťaťu sa všetci môžeme obrátiť na Boha s oslovením „Otec“, „Otecko“. Ježiš je Jednorodný; nik iný nepozná Otca, iba on. No on prišiel na svet práve preto, aby nám zjavil tvár Otca.“

pápež František

November v našej farnosti

krsty:

- * Matias Križan, Zvončín
- * Tamara Branišová, Suchá nad Parnou
- * Michal Hrubala, Suchá nad Parnou
- * Zara Barančíková, Suchá nad Parnou

pohreby:

- + 05.11. Štefánia Malovcová, Suchá nad Parnou, 80 r.
- + 13.11. Igor Blahút, Suchá nad Parnou, 56 r.
- + 23.11. Jaroslav Jelačič, Suchá nad Parnou, 59 r.
- + 30.11. Mária Suchánová, Suchá nad Parnou, 80 r.

Úmysly Apoštolátu modlitby na december 2021

• **Všeobecný:** Za katechetov, ktorí sú povolani ohlasovať Božie slovo, aby sa s odvahou a tvorivosťou v sile Ducha Svätého stali jeho svedkami.

• **Úmysel KBS:** Aby sme vzdávali vďaky Bohu Otčovi za dar jeho Syna a posilňovali vedomie o dôstojnosti každého človeka od počatia po prirodzenú smrť.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Milan Cehlárik, administrátor
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98

Registrácia MK SR, č. 1/2001

ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok